

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2008/230/WPZiB

z dnia 17 marca 2008 r.

w sprawie wspierania działań UE mających na celu propagowanie wśród państw trzecich kontroli wywozu uzbrojenia oraz zasad i kryteriów kodeksu postępowania UE w sprawie wywozu uzbrojenia

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) 26 czerwca 1997 r. Rada przyjęła program UE na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią konwencjonalną i zwalczania go, zobowiązujący UE i jej państwa członkowskie do podejmowania uzgodnionych działań, aby pomóc innym państwom w zapobieganiu nielegalnemu handlowi bronią konwencjonalną i zwalczaniu go.
- (2) 8 czerwca 1998 r. Rada przyjęła kodeks postępowania UE w sprawie wywozu uzbrojenia, który określa osiem kryteriów przy wywozie broni konwencjonalnej, ustanawia mechanizmy powiadamiania i konsultacji w związku z odmowami i zawiera procedurę przejrzystości przez publikację rocznych sprawozdań UE dotyczących wywozu uzbrojenia. Od czasu przyjęcia kodeksu znacznie przyczynił się do harmonizacji krajowych polityk kontroli wywozu uzbrojenia; różne państwa trzecie oficjalnie uznały jego zasady i kryteria.
- (3) Zgodnie z klauzulą operacyjną nr 11 kodeksu postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu uzbrojenia państwa członkowskie dołożą wszelkich starań, aby zachęcić inne państwa wywożące uzbrojenie do uznania zasad kodeksu.
- (4) Europejska strategia bezpieczeństwa przyjęta przez głowy państwa i szefów rządów 12 grudnia 2003 r. przedstawia pięć kluczowych wyzwań, które stoją przed UE w sytuacji panującej po zakończeniu zimnej wojny: terroryzm, rozprzestrzenianie broni masowego rażenia, konflikty regionalne, niewłaściwe funkcjonowanie państwa i przestępczość zorganizowana. Skutki niekontrolowanego przepływu broni konwencjonalnej mają zasadnicze znaczenie w przypadku czterech z tych pięciu wyzwań. Niekontrolowany transfer uzbrojenia istotnie przyczynia się do pogorszenia sytuacji związanej z terroryzmem i do wzrostu przestępczości zorganizowanej oraz jest głównym czynnikiem wywołującym konflikty i powodującym ich rozprzestrzenianie się oraz upadek struktur państwowych. Ponadto strategia podkreśla znaczenie kontroli wywozu w ograniczaniu proliferacji.
- (5) Międzynarodowy instrument umożliwiający państwom identyfikowanie i śledzenie, w odpowiednim czasie i w niezawodny sposób, nielegalnej broni strzeleckiej i lekkiej, przyjęty przez Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych 8 grudnia 2005 r., służy

zwiększeniu skuteczności i uzupełnieniu obecnych dwustronnych, regionalnych i wielostronnych umów mających na celu zapobieganie nielegalnemu handlowi bronią strzelecką i lekką we wszystkich jego aspektach oraz jego zwalczanie i eliminowanie.

- (6) Zgodnie ze strategią UE w zakresie zwalczania nielegalnego gromadzenia broni strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji do tych rodzajów broni oraz handlu nimi, przyjętą przez Radę Europejską obradującą 15 i 16 grudnia 2005 r., UE powinna wspierać na szczeblu regionalnym i międzynarodowym wzmocnienie kontroli wywozu oraz propagowanie kryteriów kodeksu postępowania w sprawie wywozu uzbrojenia, m.in. pomagając państwom trzecim w sporządzaniu projektów ustawodawstwa krajowego w tej dziedzinie oraz propagując środki zmierzające do zwiększenia przejrzystości.
- (7) 6 grudnia 2006 r. Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych, wspierane przez wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej, przyjęło rezolucję nr 61/89 zatytułowaną „Ku traktatowi o handlu bronią: ustanowienie wspólnych międzynarodowych standardów przywozu, wywozu i transferu broni konwencjonalnej”. W grudniu 2006 roku oraz w czerwcu i grudniu 2007 roku Rada przyjęła konkluzje uwypuklające znaczenie, jakie ma dla UE i państw członkowskich odgrywanie aktywnej roli i współpraca z innymi państwami i organizacjami regionalnymi w procesach odbywających się w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych, mających na celu określenie wspólnych międzynarodowych standardów przywozu, wywozu i transferu broni konwencjonalnej, co stanowiłoby ogromny wkład w zwalczanie niepożądanego i nieodpowiedzialnego rozprzestrzeniania broni konwencjonalnej, zakłócającego pokój, bezpieczeństwo, rozwój i pełne poszanowanie praw człowieka.
- (8) Plany działania uzgodnione przez UE i kraje partnerskie w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa zawierają bezpośrednie odniesienie do kodeksu postępowania UE w sprawie wywozu uzbrojenia lub do opracowania skutecznych systemów krajowych kontroli wywozu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

1. W celu praktycznego wykonania:
  - europejskiej strategii bezpieczeństwa,
  - strategii UE w zakresie zwalczania nielegalnego gromadzenia BSiL i amunicji do tych rodzajów broni oraz handlu nimi,

- klauzuli operacyjnej nr 11 kodeksu postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu uzbrojenia,
- programu UE na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią konwencjonalną i zwalczania go,
- międzynarodowego instrumentu umożliwiającego państwom identyfikowanie i śledzenie, w odpowiednim czasie i w niezawodny sposób, nielegalnej broni strzeleckiej i lekkiej,
- planów działania w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa, oraz
- konkluzji Rady w sprawie traktatu o międzynarodowym handlu bronią,

Unia Europejska wspiera działania prowadzące do osiągnięcia następujących celów:

- a) propagowania wśród państw trzecich kryteriów i zasad kodeksu postępowania UE w sprawie wywozu uzbrojenia;
- b) pomagania państwom trzecim w sporządzaniu i wprowadzaniu w życie ustawodawstwa, aby zapewnić skuteczną kontrolę wywozu uzbrojenia;
- c) pomagania państwom w szkoleniu urzędników udzielających zezwoleń, aby zapewnić odpowiednią realizację i egzekwowanie kontroli wywozu uzbrojenia;
- d) pomagania państwom w opracowywaniu sprawozdań krajowych na temat wywozu uzbrojenia oraz propagowanie innych form kontroli, aby promować przejrzystość i odpowiedzialność podczas wywozu uzbrojenia;
- e) zachęcania państw trzecich do wspierania działań Organizacji Narodów Zjednoczonych zmierzających do przyjęcia prawnie wiążącego traktatu międzynarodowego ustanawiającego wspólne standardy światowego handlu bronią konwencjonalną oraz pomaganie w dopilnowaniu, by państwa te mogły dostosować się do takich ewentualnych wspólnych standardów.

2. Szczegółowy opis projektów, w celu zrealizowania celów określonych w ust. 1 znajduje się w załączniku do niniejszego wspólnego działania.

Artykuł 2

1. Prezydencja, wspomagana przez Sekretarza Generalnego Rady/Wysokiego Przedstawiciela ds. wspólnej polityki zagra-

nicznej i bezpieczeństwa (SG/WP), jest odpowiedzialna za wykonanie niniejszego wspólnego działania. Komisja jest w pełni włączana w podejmowane działania.

2. Realizacja techniczna projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2, zostaje powierzona:

- Centrum Perspektywy Europejskiej w Słowenii, działającemu w imieniu Ministerstwa Spraw Zagranicznych Republiki Słowenii, w odniesieniu do projektów dotyczących Bałkanów Zachodnich i Turcji,
- Ministerstwu Spraw Zagranicznych Republiki Francuskiej w odniesieniu do projektów dotyczących państw Afryki Północnej i basenu Morza Śródziemnego,
- Ministerstwu Spraw Zagranicznych Republiki Czeskiej w odniesieniu do projektów dotyczących państw Bałkanów Zachodnich i Ukrainy,
- Inspektoratowi Produktów Strategicznych Szwecji, działającemu w imieniu Ministerstwa Spraw Zagranicznych Królestwa Szwecji, w odniesieniu do projektów dotyczących Armenii, Azerbejdżanu, Białorusi, Gruzji i Mołdawii.

3. Prezydencja, SG/WP i Komisja informują się nawzajem regularnie o wykonaniu niniejszego wspólnego działania, zgodnie ze swoimi odpowiednimi kompetencjami.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia do realizacji projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2, wynosi 500 500 EUR i pochodzi z budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok 2008.

2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami Wspólnoty Europejskiej mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii Europejskiej. Wydatki, w tym koszty pośrednie, stają się kwalifikowalne od dnia wejścia w życie niniejszego wspólnego działania.

3. Komisja nadzoruje prawidłowe wdrożenie wkładu UE, o którym mowa w ust. 1. W tym celu zawiera umowy o finansowaniu z podmiotami wdrażającymi wymienionymi w art. 2 dotyczącym warunków wykorzystania wkładu UE. Umowy o finansowaniu określają, że podmioty wdrażające muszą dopilnować, by wkład UE był uwidoczniony proporcjonalnie do wielkości.

Artykuł 4

Prezydencja, wspierana przez SG/WP, składa Radzie sprawozdania z realizacji niniejszego wspólnego działania. Na podstawie tych sprawozdań Rada dokonuje ocen. Komisja jest w pełni włączona w te działania i dostarcza informacji na temat aspektów finansowych realizacji projektów, o których mowa w art. 3 ust. 3.

Artykuł 5

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Niniejsze działanie traci moc dnia 17 marca 2010 r.

Artykuł 6

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 marca 2008 r.

W imieniu Rady

I. JARC

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wspieranie działań UE mających na celu propagowanie wśród państw trzecich kontroli wywozu uzbrojenia oraz zasad i kryteriów kodeksu postępowania UE w sprawie wywozu uzbrojenia**I. Cele**

Cele ogólne niniejszego wspólnego działania są następujące:

- a) propagowanie wśród państw trzecich kryteriów i zasad kodeksu postępowania UE w sprawie wywozu uzbrojenia;
- b) pomaganie państwom trzecim w sporządzaniu i wprowadzaniu w życie ustawodawstwa, aby zapewnić skuteczną kontrolę wywozu uzbrojenia;
- c) pomaganie państwom w szkoleniu urzędników udzielających zezwoleń, aby zapewnić odpowiednią realizację i egzekwowanie kontroli wywozu uzbrojenia;
- d) pomaganie państwom w opracowywaniu sprawozdań krajowych na temat wywozu uzbrojenia oraz propagowanie innych form kontroli, aby promować przejrzystość i odpowiedzialność podczas wywozu uzbrojenia;
- e) zachęcanie państw trzecich do wspierania działań Organizacji Narodów Zjednoczonych zmierzających do przyjęcia prawnie wiążącego traktatu międzynarodowego ustanawiającego wspólne standardy światowego handlu bronią konwencjonalną oraz pomaganie w dopilnowaniu, by państwa te mogły dostosować się do takich ewentualnych wspólnych standardów.

II. Projekty

Cel:

Dostarczanie pomocy technicznej zainteresowanym państwom trzecim, które udowodniły wolę poprawy stosowanych przez nie standardów i praktyk w dziedzinie kontroli wywozu sprzętu wojskowego oraz wolę dostosowania własnych standardów i praktyk do tych, które zostały uzgodnione i są stosowane przez państwa członkowskie Unii Europejskiej oraz zostały zamieszczone w kodeksie postępowania UE w sprawie wywozu uzbrojenia i towarzyszącym mu podręczniku użytkownika.

Opisy i szacunki kosztów:

(i) Warsztaty z grupami państw

Projekt przyjmie postać czterech warsztatów dwudniowych, na które zostaną zaproszeni urzędnicy rządowi i urzędnicy wydający zezwolenia z wybranej grupy państw. Najlepiej, aby warsztaty odbyły się w jednym z państw docelowych; szkolenie w odnośnych obszarach zostanie poprowadzone przez ekspertów z administracji krajowych państw członkowskich UE, z Sekretariatu Rady UE lub z sektora prywatnego (w tym z organizacji pozarządowych).

(ii) Warsztaty z poszczególnymi państwami

Projekt przyjmie postać dwóch warsztatów dwudniowych z poszczególnymi państwami docelowymi, na które zostaną zaproszeni urzędnicy rządowi i urzędnicy wydający zezwolenia z państwa docelowego. Najlepiej, aby warsztaty odbyły się w państwach docelowych; szkolenie w odnośnych obszarach zostanie poprowadzone przez ekspertów z administracji krajowych państw członkowskich UE, z Sekretariatu Rady UE lub z sektora prywatnego (w tym z organizacji pozarządowych).

III. Czas trwania

Całkowity szacowany czas realizacji projektu wynosi 24 miesiące.

IV. Beneficjenci

Grupy państw beneficjentów:

- (i) kraje Bałkanów Zachodnich (warsztaty dwudniowe, jeden w pierwszej połowie 2008 r. i jeden w pierwszej połowie 2009 r.):

— Albania, Bośnia i Hercegowina, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii, Chorwacja, Czarnogóra, Serbia.

(ii) Śródziemnomorscy partnerzy z Afryki Północnej w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa (jeden warsztat dwudniowy w drugiej połowie 2008 r.):

— Algieria, Egipt, Libia, Maroko i Tunezja.

(iii) Partnerzy z Europy Wschodniej i z Kaukazu w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa (jeden warsztat dwudniowy w drugiej połowie 2009 r.):

— Armenia, Azerbejdżan, Białoruś, Gruzja i Mołdawia.

Następujące poszczególne państwa beneficjenci (jeden warsztat dwudniowy w pierwszej połowie 2008 r. i jeden w pierwszej połowie 2009 r.):

— Turcja, Ukraina.

(O ile którekolwiek z wyżej wymienionych państw nie będzie chciało uczestniczyć w warsztacie, zostaną wybrane dodatkowe państwa ⁽¹⁾ spośród partnerów dodatkowych europejskiej polityki sąsiedztwa: Autonomia Palestyńska, Izrael, Jordania, Liban, Syria.)

V. **Uzgodnienia finansowe**

Projekty będą finansowane w całości na podstawie niniejszego wspólnego działania.

Szacowane wymagane całkowite środki finansowe: całkowite koszty projektu, opisane powyżej w tym wspólnym działaniu, wynoszą 500 000 EUR.

⁽¹⁾ Do uzgodnienia przez odpowiednie instancje decyzyjne Rady na wniosek prezydencji, wspieranej przez SG/WP. Komisja jest w pełni włączana w podejmowane działania.